Pretraga ...

JAZZIN (https://www.jazzin.rs/)

VESTI (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/CATEGORY/VESTI/)

RECENZIJE (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/CATEGORY/RECENZIJE/)

KONCERTI (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/CATEGORY/KONCERTI/)

INTERVJU (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/CATEGORY/INTERVJU/)

TEMA (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/CATEGORY/TEMA/)

GALERIJA (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/CATEGORY/GALERIJA/)

O NAMA (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/O-NAMA/) ENG (?RSTR=LAT)

ZLATAN DIMITRIJEVIĆ (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/AUTHOR/ZLATAN-DIMITRIJEVIC/)

— 28/05/2026 (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/2026/05/28/)

— KONCERTI (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/CATEGORY/KONCERTI/)

Jazz Cerkno 2026: Glasbeni užitek med gorami

HOME (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/) — KONCERTI (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/CATEGORY/KONCERTI/) — JAZZ CERKNO 2026: GLASBENI UŽITEK MED GORAMI (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/JAZZ-CERKNO-2026-GLASBENI-UZITEK-MED-GORAMI/)

Pogled sa Porezena, foto: Zlatan Dimitrijević

Ovo je naša četvrta poseta festivalu Jazz Cerkno o kojoj pišemo, što znači da tehničke pojedinosti – kako doći, gde parkirati, kako festival funkcioniše iznutra ne moraju previše zauzimati prostora u ovom tekstu. Dodajmo pre osvrta na sam muzički program, koji je i ove godine bio na papiru skoro pa spektakularan, par preporuka koje se tiču prirodnog potencijala okoline ovog pitomog gradića.

Šetnja uskom i dramatičnom klisurom reke Cerknice u pravcu čuvene partizanske bolnice Franja, koja je trenutno zatvorena zbog obnove, čak i bez posete lokalitetu je iskustvo samo po sebi. Područje Cerkna okruženo je slikovitim Cerkljanskim gorjem, a vaš izveštač je osvojio ovom prilikom Porezen, najpoznatiji vrh u ovom predalpskom području (1.630 m). Ovogodišni *Jazzohod* – vođena šetnja kroz kulturnu i prirodnu baštinu – odveo nas je i do živopisnog sela Zakriž, smeštenog na mestu nekadašnjeg velikog klizišta podno očuvanih podzemnih italijanskih utvrđenja iz sistema Alpskog bedema. Unutar i ispred ovog utvrđenja, interesantan mini-koncert je održao multiinstrumentalista Samo Kutin demonstrirajući svoju ekscentričnu umetničku personu na modifikovanom hurdy-gurdyju,

srednjovekovnom žičanom instrumentu na kome se ton proizvodi okretanjem točka umesto gudalom.

Jedina stvar koja drugu godinu zaredom donekle kvari logistički deo iskustva jeste renoviranje lokalnog hotela, zbog čega je pronalazak smeštaja, naročito u poslednjem trenutku i po iole pristupačnim cenama, znatno teži nego ranijih godina.

Samo Kutin, foto: Nada Žgank

Subota – drugi dan festivala

Festival je počeo u petak, naša avantura sticajem okolnosti počinje tek od drugog, subotnjeg, dana. Četrdesetominutni koncert slovenačke pijanistkinje i kompozitorke **Kaje Draksler**, održan u sali Muzičke škole, bio je neobična, duhovita ali i duboko iskrena posveta samim korenima jazza — regtajmu, bluzu i ranom klavirskom idiomu koji danas retko ko pokušava da reinterpretira bez distance ili muzejske sterilnosti. Iako je u teoriji ovakav koncept u rukama jedne od istaknutijih figura evropske avangarde mogao da zasmrdi na postmodernu ironiju ili dekonstrukciju radi dekonstrukcije, Drakslerova je ponudila nešto sasvim suprotno: iskreno proživljenu posvetu starim majstorima, propuštenu kroz filter sopstvenog, beskompromisnog izraza. Vizuelno i zvučno, njena svirka je bila prava mala studija kontrasta. Dok joj je leva ruka sa iznenađujućom vernošću plela kroz konvencionalne regtajm fraze, strajd figure i bluz rifove, desna ruka je delovala monkovski teška, ćoškasta, ritmički nepredvidiva i harmonijski pomerena.

A kako bi tradicionalne forme dodatno destabilizovala i uvela u zonu savremene muzike, Drakslerova je pored akustičnog klavira koristila i MIDI klavijaturu, unoseći suptilne mikrotonalne devijacije koje su starim melodijama davale sablasnu patinu. Nije Drakslerova, istina, prva koja se latila reinterpretacije ovakvog materijala. Jason Moran (čija je i sama učenica) i drugi muzičari slobodne struje njujorške džez avangarde odavno su krenuli da uviđaju da su rani džez i bluz pre uvođenja akademskih pravila bili prostor apsolutne slobode, grubih tekstura i divlje ekspresije, a upravo to su osobine koje su danas temelj slobodne improvizacije.

Završila je s dva komada u kojima je melodija ostala gotovo netaknuta – i taj gest, nakon sveg prethodnog preoblikovanja, delovao je skoro pa nežno. Za mene lično bio je to koncert festivala u kom sam najiskrenije uživao.

Kaja Draksler, foto: Nada Žgank

Prvi te subote na glavnoj šatorskoj bini – koncert gitariste **Gašpera Piana**, do ovog festivala meni nepoznatog slovenačkog muzičara sa bazom u Belgiji, pokazao se kao veoma prijatno iznenađenje. Za ovu priliku, Piano je okupio respektabilan ad-hoc kvartet koji su činili domaći stub avangarde Tomaž Grom na kontrabasu, te portugalski gosti – saksofonista José Lencastre i bubnjar João Valinho, muzičari prekaljeni kroz brojne zajedničke improvizatorske ansamble. Sam Piano je tokom

nastupa demonstrirao solidnu stilsku raznovrsnost, krećući se čudnom, ali fluidnom putanjom koja je spajala elegantne baperske fraze u duhu Georgea Bensona sa sirovom, abrazivnom energijom Sonnyja Sharrocka, krećući se sve do slobodnih improvizacija u kojima su Pianu prepariranja gitare polazila za rukom, s lakoćom nekoga ko apsolutno zna šta radi. Bio je to netipičan improvizovani set u kojem su se kompleksni pasaži slobodne forme sudarali čak i sa bazičnim rok ritmovima. Posebno upečatljiv bio je Tomaž Grom, koji je još jednom potvrdio da je, uz sve svoje čak i šoumenske kvalitete plus neumornu sklonost ka istraživanju zvuka svog instrumenta, jedan od najinteresantnijih kontrabasista regionalne improv scene.

Gašper Piano Adder Klank, foto: Nada Žgank

Mary Halvorson je danas uz Annu Webber i Patriciju Brennan čvrsto pozicionirana kao jedna od najvažnijih kompozitorki savremenog džeza, ali i kao jedan od najradikalnijih gitarista svog vremena — svojevrsna antiheroina instrumenta koja sistematski odbacuje gotovo sve konvencionalne gitarske manire, ekspresivnost bazirajući uglavnom na upotrebi whammy pedale kojom u realnom vremenu krivi i lomi tonove, stvarajući prepoznatljive, nestabilne mikrotonalne padove. Za razliku od prvobitnog otpora (i sam sam u početku vrteo glavom) koji ovakav zvuk može izazvati kod slušalaca naviknutih na tradicionalni gitaristički vokabular, vremenom

postaje jasno da je njen jezik rigorozno promišljen i izuzetno dosledan.

U Cerkno je stigla sa Canis Majorom – novim kvartetom koji čine Dave Adewumi na trubi, Henry Fraser na kontrabasu i stari joj poznanik Tomas Fujivara na bubnjevima. Ovaj sastav se pokazao pre svega kao bazični, svirački bend stvoren da muzičari na sceni daju sebi oduška, pre nego da se strogo drže rigidnih aranžerskih nijansi kakve srećemo u njenim većim ansamblima. Repertoar u Cerknu bio je primarno oslonjen na kompozicije iz njenog pređašnjeg rada, a koncert su zakucali žestokim izvođenjem numere „Thunderhead" – mračnom, progresivnom i ritmički izlomljenom temom koja postepeno mutira u apokaliptični gitarski krešendo – baš kako smo i očekivali od ove naizgled krhke i nežne umetnice.

Mary Halvorson, foto: Nada Žgank

Džezeri, za razliku od rok muzičara, retko drže stare hitove u džepu kao sigurnosnu mrežu. Misli su im uvek u onome čime se trenutno bave – pa smo u Cerknu ostali uskraćeni za bilo šta sa epohalnog debitantskog albuma sastava **Ingerbigta Hakera Flatena** *(Exit) Knarr* iz 2021. godine. Håker Flaten je u Sloveniju doveo postavu koja je, osim vernog bubnjara Olafa Olsena, potpuno izmenjena i fokusirana na istraživanje materijala koje tek čeka studijsko uobličavanje ili se

našao na aktuelnom live albumu *Fly*. Glavne instrumentalne zvezde ove inkarnacije benda su saksofonistkinja Amalie Dahl na altu i baritonu, i pijanistkinja Marta Warelis koja je fascinirala specifičnim, gotovo fizičkim pristupom gde doslovno udara po klaviru, koristeći ga kao perkusiono telo i izvlačeći teške, dramatične, a opet precizno plasirane zvučne blokove i elektroniku. Ipak, opšti je utisak da ovaj sastav mora da provede još vremena zajedno na turneji kako bi pronašao sopstveni, organski sound i onu vrstu intuitivne interakcije koja je krasila prethodne postave, a posebno se to odnosi na materijal koji još uvek javno testiraju. *(Exit) Knarr* je projekat na kome se Haker Flaten s razlogom najduže zadržao u svojoj novijoj karijeri, jer kroz njega najdirektnije ispoljava svoje duboke kosmopolitske fascinacije. Čini se da ovaj novi eksperiment trenutno malo kaska za onom inicijalnom, genijalnom vizijom sa debi albuma, gde je sam Flaten postavio kriterijume toliko visoko da je pitanje da li će ih više ikada dosegnuti.

Marta Wirales, foto: Nada Žgank

Nedelja, treći dan festivala

Zanimljivo osveženje festivalskog programa doneo je kvartet **Um/Welt**, novi autorski projekat italijanskog kontrabasiste i kompozitora **Marca Centassoa**, jednog od najistaknutijih novih talenata tamošnje scene. Ova specifična postavka sa udom

i vokalom neizbežno priziva u sećanje rafinirane mediteranske i bliskoistočne fuzije kakve u svom opusu godinama unazad istražuje tuniski virtuoz Anouar Brahem. Iako su se muzičari u najvećem delu nastupa disciplinovano držali čvrsto postavljene forme izvrsni saksofonista Manuel Caliumi je u par navrata uspeo potpuno da zablista i eksplodira, donoseći koncertnoj verziji ovog projekta neophodnu dozu živosti i nepredvidivosti.

Marco Centasso UM/WELT – Sarra Douik, foto: Nada Žgank

U vidu uvertire za naredni koncert, programski direktor festivala **Simon Kenda** ponosno se pred publikom pohvalio majicom bratskog beogradskog festivala Ring Ring, koju mu je umetnički direktor Bojan Đorđević poslao preko **Freda Fritha**, koji je par dana ranije nastupio u Beogradu. Kenda je tom prilikom duhovito podsetio prisutne da je prošle godine sličnu kurirsku počast, samo u suprotnom smeru, priredio Otomo Yoshihide, koji je dan pre Ring Ringa nastupio u Cerknu. Ova lepa tradicija i muzički most između Beograda i Cerkna dali su koncertu savršen emotivni uvod. Barem meni.

Simon Kenda, foto: Nada Žgank

Kako sam prisustvovao Frithovom koncertu u Beogradu, sa nestrpljenjem sam iščekivao šta nam donosi slovenački set legendarnog gitariste. Ponavljanja, naravno, nije bilo – Fritova improvizacija je potpuno oslobođena manirizma i uvek radikalno autentična. Međutim, kontekst u Cerknu bio je bitno drugačiji: Frith je ovde nastupio u duetu sa slovenačkim bubnjarem **Jakom Bergerom**. Prisustvo bubnjeva prirodno je diktiralo i promenu u njegovom izrazu, pa je Frithov stil ove večeri bio perkusivniji. Ipak, njegov trenutni zvučni habitus, u smislu volumena, prilično je introspektivan, tiho povučen i gotovo autističan. Iako je zvuk bio pažljivo izbalansiran u miksu sa bubnjem, publika je morala uložiti ozbiljan napor kako bi ulovila sve mikro-nijanse njegovog izvođenja. Iz te perspektive, prednost dajem beogradskom koncertu, gde smo Fritha mogli čuti u svoj njegovoj zvučnoj raskoši. U ovim godinama – a Frith gazi zrelu sedamdeset sedmu – njemu je očigledno daleko bitnije da sa publikom i prostorom komunicira putem suptilne zvučne arhitekture nego „rokanjem“.

Kao i u Beogradu, Frith je i u Cerknu koristio čitav arsenal pomagala, lanaca, posuda i štapića položenih preko žica, ali se ovog puta odrekao E-bow naprave. Šteta, jer je upravo pomoću te elektronske spravice u Beogradu tkao divne,

fluidne ambijentalne dronove koji su zvučali poput suptilnih beskrajnih violinskih kantilena. Na kraju, uprkos tišem volumenu, dobili smo vrhunsku improvizovanu muziku koja ne otuđuje čak ni onog slušaoca koji nije naviknut na beskompromisni fri izraz, već mu suptilno nudi unutrašnje mikro-paterne i teksture bliske konvencionalnijem doživljaju melodije i ritma.

Fred Frith & Jaka Berger, foto: Nada Žgank

Kada se prošle godine pojavio debitantski album sastava **Cosmic Ear**, iako svestan njegovog kvaliteta, u moru sjajnih izdanja nisam ga plasirao na sam vrh svojih godišnjih lista. Mediji su ih proglašavali za ‘’najperspektivniji novi bend’’, što zvuči gotovo ironično kada se uzme u obzir da je reč o postavi sastavljenoj od prekaljenih veterana švedske scene, predvođenih idejnim liderom Christerom Bothénom koji je zagazio u 85. godinu. Studijski snimak sam posmatrao više kao skicu smatrajući da je Cosmic Ear organizam koji se mora doživeti uživo, a to se i desilo u Cerknu na koncertu koji je zatvorio 31. izdanje festivala.

Bend je okupljen oko fascinantne Bothénove figure, muzičara koji je sedamdesetih godina prošlog veka bio muzički domaćin Donu Cherryju tokom njegovih formativnih švedskih dana. Uz njega postavu koja je nastupila u Cerknu činili su standardni Mats Gustafsson i Goran Kajfeš, te perkusionista Juan Romero i kontrabasista

Johan Berthling.

Slušali smo mahom materijal sa prvenca, zatim nešto novog materijala, a kao krunu i simboličko zatvaranje istorijskog kruga, bend je odsvirao i Cherryjevu kultnu numeru „Trans-Love Airways". U pitanju je vanvremenska himna psihodeličnog i spiritualnog džeza, a i izvođenje u Cerknu bilo je prilično ritualno i zazvučalo kao astralna poruka poslata direktno mentoru. Odsustvo klasičnog seta bubnjeva, gde ritmički puls umesto toga drže Romerove perkusije i Bertlingov kontrabas kao aranžerski potez u ovom bendu očigledno ima za cilj da zadrži spiritualnu, meditativnu i lebdeću notu kako muzika ne bi otišla u bazičnu ritmičku eksploziju. U takvoj postavci, solističke deonice Gorana Kajfeša i Matsa Gustafsona balansirale su na samoj ivici erupcije, između ekstaze i suzdržanosti, demonstrirajući energiju koja u svakom trenu preti da prokljuca, ali svesno ostaje savršeno kontrolisana unutar Bothenove šamanske arhitekture.

Cosmic Ear, foto: Nada Žgank

Iako budžetski, Jazz Cerkno festival izgleda nema više potrebu niti presiju da podilazi programima koji se konceptualno kose sa vizijom koju je njegov osnivač i spiritus movens Boštjan Cvek imao do svoje prerane smrti 2015. godine. I dalje je to festival koji osim odličnog programa ne nudi previše nestandardnog festivalskog

iskustva, ali i pored prilično konvencionalnog pristupa prostorima gde su koncerti smešteni i samom konceptu uspeva da privuče i solidan broj mladih – mahom Slovenaca koji se iz godine u godinu vraćaju u lepo Cerkno zbog kompletnog paketa (muzika + svež vazduh) koji gradić tokom ovog jednog vikenda nudi. Mi smo, to vam je već jasno, odavno kupljeni.

TAGS: ALPI (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/ALPI/) /
CERKNO (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/CERKNO/) /
COSMIC EAR (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/COSMIC-EAR/) /
FESTIVALI (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/FESTIVALI/) /
FRI DŽEZ/AVANGARDA (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/FRI-DZEZAVANGARDA/) /
GAŠPER PIANO (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/GASPER-PIANO/) /
INGERBIKT HAKER FLATEN (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/INGERBIKT-HAKER-FLATEN/) /
JAZZ CERKNO (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/JAZZ-CERKNO/) /
KAJA DRAKSLER (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/KAJA-DRAKSLER/) /
MARCO CANTASSO (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/MARCO-CANTASSO/) /
MARTA WARELIS (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/MARTA-WARELIS/) /
MATS GUSTAFFSON (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/MATS-GUSTAFFSON/) /
MERY HALVORSON (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/MERY-HALVORSON/) /
TOMAS FUJIWARA (HTTPS://WWW.JAZZIN.RS/TAG/TOMAS-FUJIWARA/)

‹ Joris Dudli Quartet feat Wayne Escoffery u Bluz i Pivu (https://www.jazzin.rs/joris-dudli-quartet-feat-wayne-escoffery-u-bluz-i-pivu/)

Garana Jazz Festival 2026: Program (https://www.jazzin.rs/garana-jazz-festival-2026-program/) ›

OSTAVITE ODGOVOR

Vaša adresa e-pošte neće biti objavljena. Neophodna polja su označena *

KOMENTAR *